

9. Krisztus élete, halála és feltámadása

Krisztus élete - mely Isten akarata iránti teljes engedelmesség volt -, szenvedése, halála és feltámadása Ájltal gondoskodott Isten az emberi bűn engesztelésének egyetlen eszközéről úgy, hogy akik elfogadják ezt az Ájldozatot, azoknak Ájrtájk lehet, és az egész teremtett világ jobban megörtheti a Teremtő Ájrtájkával szerzetet. teljes engesztelés igazolja Isten szent Ájrványának igazságosságát és Ájnyálól jellemet, mert mindkét bűneinket, de gondoskodik a megbocsátásról. Krisztus halála helyettesítő és engesztelő, megbékéltető és Ájtalakító Krisztus feltámadása Istennek a gonosz erők feletti diadalját hirdeti. Azoknak, akik a megváltást elfogadják, végleges győzelmet biztosít a bűn és a halál felett. Nyilvánvalóan teszi Jézus Krisztus hatalmát, aki előtt mennyen és földön minden dolog meghajol. (Jn 3:16; Ámós 53; 1Pt 2:21-22; 1Kor 15:3-4, 20-22; 2Kor 5:14-15, 19-21; Róm 1:4; 3:25; 2:2; 4:10; Kol 2:15; Fil 2:6-11)

Nyitott ajtón Ájt vezet az Őt a világ egyetem központjába, a Mennybe. Hang hallatszik: "Élj be, és nézd meg, mi történt!" János apostol Istenben bepillant Isten trónjába.

Képrész smaragd szívany Ájvezi a központban állás trónra, ahonnan mennyei Ájrt, villámok és egy bűn hallhatók. Fehér ruhás, aranykoronás előkelőségek Ájnek kisebb trónusokon. A vének Istent dicsőítő leborulnak, Áj trón elteszik aranykoronájukat.

Megszálat a hót peccáttal lezárt könyvet hozás angyal: "Ki volna máltá arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbonts annak peccáteit?" (Jel 5:2) János rámtá Isten Ájtja, hogy Mennyen és földön nincs senki, aki máltá volna kinyitni az Átságebesében Ájnyekre fakad, de egy a vének közlő vigasztalni kezdi. "Ne sárj! Ám, győzt a Jánemzetégből valás oroszlan, Dávid gykere, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hót peccátját." (Jel 5:5)

Ismét a fenséges trónusra tekintve, János megpillantja a meglett Bájnyat, aki Ál, és a Lélek ereje benne van. Á szerény Bájny Ájveszi a könyvet, a nagy lelkes Ájllat és a vének Áj Ájnek csendl. "Máltá vagy, könyvet, és megnyisd annak peccáteit; mert meglett Ál, és megváltott Ál minket Istennek a te véred Ájltal, minden Ájgazatból és nyelvből és nápból és nemzetből, és tett Ál minket a mi Istenünknek királyokká; és papokká; Ál a földön." (Jel 5:9-10) A Mennyben és a földön minden teremtett Ájny egy Átt Ánekli: "Éz királyi székben Ál Bájnynak Ájldás és tisztesség és dicsőség és hatalom Ájrtájk Ájrtájk." (Jel 5:13)

Előnk Ájria, hogyan mentette meg Isten az emberiséget Sáj Áj fogságjából, és hogyan arat végleges győzelmet a bűn Bemutatja a teljes megváltást, ami Ájltal a bűn foglyai egyszerűen saját választásuk alapján kiszabadulhatnak végzetes bájrtájkából. Mát Ájval betlehemi szlétése előtt jelentette ki a Bájny: "Ém, Ájv; a könyv Á-va van felőlem, hogy teljes-tsem a te akaratodat; ezt kedvelem, Án Istenem, a te Ájrványed keblem közepette van" (Zsolt 40:8-9; Áj. Zsid 10:7). Az emberiség megváltása annak volt Ájshető, hogy eljárt a világ alap-táisa Áta meglett Bájny (Jel 13:8).

Á

Isten Ádváz-tő kegyelme

A Szentírásban úgy áll előttünk Isten, mint aki kimondhatatlanul törődik az emberiséggel megváltásával. A Szentírás tagjai egytől egy igyekeznek visszavezetni az embereket a Teremtővel való egységhez. Jézus úgy világot látott, mint Isten megmentő szeretetét: "Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen benne, el ne vesszen, hanem örök életet legyen" (Jn 3:16).

A Szentírás kijelenti, hogy "az Isten szeretet" (1Jn 4:8). "Az örök életet adó szeretettel" (Jer 31:3) hajlik az emberiséggel szembe, aki mindenkinek felkínálja az evangéliumot, mindenható, de szeretete arra készteti, hogy mindenki szabad akarata alapján bűntől, elfogadja-e Őt, vagy sem (Jel 3:20-21). Tervében nem szerepel kényszer, hiszen e módszer ellentétes a jellemével.

Isten kezdeményezése. Amikor Ádám és Éva bűnbe esett, Isten a keresésükre indult. A Teremtő hangját hallva, a páros nem szaladt el, mint ahogy azt addig tette, hanem elrejtőztek. Isten mégsem hagyta őket magukra. Kitartással kérdezte: "Hol vagy?"

Mózeses fájdalommal mondta el nekik engedetlenségükkel szembeni kárhoztatókat; beszélt a fájdalomról és a nehézségekről, amiket el kell szenvedniük. Ő teljesen reménytelennek tűnő helyzetükben feltárta előttük azt a csodálatos tervet, ami a bűn és a halál feletti legelső győzelmet gábori (1Móz 3:15).

Kegyelem vagy igazságszolgáltatás? Később, Izrael Sínai-hegyi hitehagyása után, az Ábrahámbémutatta Mózesnek jóságot, Ádám egyben igazságszolgálatot: "Az Ábrahám, az Ábrahám, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmassággal és igazsággal. Aki irgalmas marad ezerziglen; megbocsátja hamisságot, vétket és bűnt; de nem hagyja bűntétlenül, megbünteti az atyjuk Ábrámokét a fiakban, és a fiak fiaiban harmad- és negyedikziglen" (2Móz 34:6-7).

Isten jellemében a kegyelem és az igazság egyedülálló párosítását láthatjuk; kárhoztató megbocsátani, de nem hajlandó a vétket mentetni. Csak Krisztus személynél állhat a bűntől meg, hogy e jellemtulajdonságok hogyan egyeztethetők össze.

Megbocsátani vagy büntetni? Izrael sorozatos hitehagyása idején Isten gyakran kárhoztolt, mert arra vágyott, hogy ismerje be gonoszágát, és térjen vissza hozzá (Jer 3:12-14). Ők azonban keményen visszautasították kegyelmeiket, fakadt a szívük (Jer 5:3). A bűnbánatot elutasító magatartás és a bűnbocsátás gábori elkerülhetetlenül bűntételt (Zsolt 7:13).

Isten irgalmas, mégsem bocsát meg azoknak, akik ragaszkodnak a bűnhöz (Jer 5:7). A bűnbocsátásnak célja van. Isten a bűntől menteni akarja a bűntől: "Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűntől felfelé a gondolatait, és az Ábrahámbé, és kénytelenül rajta, és a mi Istenünkkel, mert bővelkedik a megbocsátásban" (Ámos 5:7). Nagy hangozást hirdet az evangélium az egyszülött világon. "Térjétek elhosszám, hogy megtartassatok, Fiaimnak mindenkinek, mert én vagyok az Isten, és nincsen más!" (Ámos 5:22)

Isten haragja a bűn ellenében. Az első bűn Istennel szembeni ellenségeskedésre való hajlamot alakított ki az emberben (Kol 1:21). Ebből kárhoztatóan szolgálunk Isten haragjára, mert Ő a bűnnek "égető tűz" (Zsid 12:29).

vá. Hab 1:13). Val³ igaz az eg³ emberis³gre, hogy "mindnyájjan v³otkeztek" (R³m 3:23), "é³term³szet szerint fia" (Ef 2:3; vá. 5:6), "s hal³ira menendők, mert "é³za b³n zsoldja hal³il" (R³m 6:23).

A Szent³r³is Isten haragj³nak nevezi azt, ahogy Isten fogadja a b³nt "s az igazs³gtalans³got (R³m 1:18). Kinyilatkoztatott akarat³nak, t³rv³ny³nek sz³nt sz³nd³kkal val³ semmibe v³tele kiv³ltja jogos haragj³t (2Kir 17:1; 2Kr³n 36:16). G. E. Ladd ezt ³ta: "Az emberek erk³lcsi szempontb³l b³nt³sek, "s amikor Isten felr³ja nekik t³rv³ny³szeg³s³ket, b³nt³nek, ellens³gnek, haragja t³rgy³nak kell tekintenie őket, mert erk³lcsi "s vall³si sz³ks³gszer³g, hogy Isten szents³ge a b³nnel szembeni haragban nyilvánuljon meg." [1] Ugyanakkor azonban Istennek legh³bb v³gya, hogy megmentse a l³zad³ vil³got. Minden b³nt gy³l³, de szeretettel fordul minden b³nt³s fel³.

Az ember v³lasza. Isten Izraellel kapcsolatos tettei k³z³l a legkiemelkedőbb J³zus Krisztus szolg³lata, aki ³ltal a legtiszt³bban ismerhet³k meg az isteni kegyelem "é³fels³ges gazdags³g³t" (Ef 2:7). "é³(³os l³ttuk az ³ dics³g³ Atya egysz³l³tt³nek dics³g³ot), aki teljes vala kegyelemmel "s igazs³ggal" (Jn 1:14) - mondja J³nos. P³l azt ³- hogy Krisztus J³zus "é³b³lcsess³g³l l³n n³k³nk Istentől, "s igazs³gul, szents³g³l "s v³lts³gul: hogy, am ³-rva: aki dicsekedik, az ³rban dicsekedj³k" (1Kor 1:30-31). Kicsoda vethet³ meg t³jt "é³az ³ j³s³g³nak, eln³ hoss³t³ur³s³nek gazdags³g³t"? Nem csoda, mutat r³ P³l, hogy "é³Istennek j³s³g³" meg³r³sre ind³-t (R³m 2

Isten kezdem³nyezi m³g az embernek a felj³nlott ³dv³ss³gre adott v³lasz³t is. Hit³nk Isten aj³nd³ka (R³m 12:3), mint ahogy a b³nb³nat is az (ApCsel 5:31). Az ³ szeretete l³tt³in ³bred benn³nk is szeretet (1Jn 4:19). Mi k³ptelenek vagyunk kiszabad³-tani magunkat S³tt³in fogs³g³jb³l, vagy megszabadulni a b³ntől, a szenved³stől "s a hal³lt³l. A mi igazs³gunk olyan, mint a szennyes ruha (³osa 64:5). "é³De az Isten gazdag l³v³on irgalmass³gban, az ³ szerelm³ből, amellyel minket szeretett, minket, akik meg voltunk halva a v³tkék miatt, megeleven³-tett egy³tt a Krisztussal... Mert kegyelemből tartattatok meg, hit ³ltal; "s ez nem töletek van: Isten aj³nd³ka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne k³rkedj³k." (Ef 2:4-5, 8:9)

Krisztus b³k³ltet³ szolg³lata

A j³ h³-r az, hogy "é³Isten volt az, aki Krisztusban megb³k³ltette mag³ival a vil³got" (2Kor 5:19). B³k³ltet³ munk³jj³ helyre³ll³-tja Isten "s az emberis³g kapcsolat³t. Ez a sz³veg r³mutat, hogy e folyamat sor³in a b³nt³s³ k³l³ln meg Istennel, nem pedig Isten a b³nt³s³kel. J³zus Krisztus a kulcsa annak, hogy a b³nt³s³ket vissza lehessen vezetni Istenhez. Isten b³k³ltet³si terve leereszked³s³nek csod³latos volt³t mutatja. Teljes joggal veszni hagyhatta volna az emberis³get.

Amint m³jr megjegyzt³k, Isten kezdem³nyezte a k³z³te "s az emberis³g k³z³tt megszakadt kapcsolat helyre³ll³-t³s³t. "é³Mikor ellens³gei voltunk - mondja P³l -, megb³k³lt³nk Istennel az ³ Fi³nak hal³la ³ltal." (R³ Ebből k³vetkezik, hogy "é³dicseked³nk is az Istenben a mi Urunk, J³zus Krisztus ³ltal, aki ³ltal most a megb³k³l³ nyert³k" (R³m 5:11).

A megb³k³l³ folyamat³t az engesztel³s fogalm³ival szok³k kapcsolatba hozni. "é³Az ³engesztel³s³ megroml kapcsolatot hoz rendbe, ³sszhangot alak³-t ki. Ahol kor³bban elt³volodtak egym³st³l a felek, ott a megb³k³l³ folyamat³ ³ltal ³sszhang j³ln l³tre. Az ³engesztel³s³ eredeti jelent³se szerint a megb³k³l³ ³llapot³t jel³vet az addigi rossz viszonyok." [2]

Az engesztelés alatt sok keresztes leszünk-tve csak Krisztus testét állítjuk nekünk, szenvedésnek és halálunknak hatáskörét. A szentszolgálatban nemcsak az áldozati bűntudat megállása volt az engesztelés része, hanem az, hogy a pap az áldozati állat kiontott vérrel megkenje szolgálatát a szentélyben (v. 3Móz 4:20, 26, 35; 16:15).¹⁸ A Biblia leírása szerint az engesztelés utalhat Krisztus halálára és a mennyei szentélyben végzett kázzal. Ott főpápot teljes és teljes kázzal megengesztelő áldozatának áldozatával bűntudatát megengeszteli az emberek Istennel.^[3]

Vincent Taylor azt is megfigyelte, hogy az engesztelés tanának két vetése van, az (1) Krisztus áldozatának tette és bűntudatának ártalmatlanítása a hit alapján, mind az egyénre, mind a közösségre".¹⁹ "E két egyetemesen adja az engesztelést. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az engesztelés ártalmatlanít és bűntudatunk lett végrehajtva".^[4]

E fejezet középpontja a Krisztus halálával összefüggő engesztelés. Az engesztelésnek a főpapi szolgálattal való összefüggését károsabb tárgyalkuk (lásd e könyv 23. fejezetét).

Á

Krisztus engesztelő áldozata

Isten és az emberiség kapcsolatában Krisztus golgotai engesztelő halála jelentette a fordulópontot. Feljegyzésünk kezdésén ugyan az emberek bűneiről, de a megbékélésünk kázzal megengesztésében Isten nem várja fel azokat nekik (2Kor 5:19). Ez nem azt jelenti, hogy Isten elengedné a bűntudatát, vagy hogy a bűntudatunk nem válna ki a haragjait. Ellenkezőleg! Arra utal, hogy Isten megtalálta a módját, miként adjon bocsánatot a megtört bűntudatunknak, megőrizve ugyanakkor az irradék tiszteletét igazságigát.

Krisztus halála szükségesszerű volt. "Érdeklősen az a tényről, hogy az irradék szerint szükségesszerű volt Jézus Krisztus engesztelő halála a szerető Isten igazságjának megőrzése végett. "ÉIsten igazságossága megköveteli, hogy a bűntudat aláj esser Istennek végre kell hajtania az ártalmatlanítást a bűntudatunk felett is. A bűntudatunk végrehajtásakor Isten akarata szerint Fia láttat a mi helyünkre, azaz a bűntudatunk helyére. Az tette szükségessége az engesztelést, hogy az ember Isten jogos haragja alatt volt. A bűnbocsánat evangéliumának és a keresztútjának lényege: Krisztus teljes igazságossága teljességgel elegendő volt az isteni igazságnak, és Isten készséggel elfogadni Krisztus áldozatát az ember halála helyett."^[5]

Aki nem hajlandó elfogadni Krisztus engesztelő vétését, az nem nyer bűnbocsánatot, és továbbra is Isten haragjával kell szembenéznie. "ÉI aki hisz a Fióban, az irradék ártalmatlanít; aki pedig nem enged a Fiónak, nem látja a bűntudatát, hanem az Isten haragja marad rajta." (Jn 3:36)

A kereszt tette egyszerre mutatja Isten könyöradékeltségét és igazságosságát. "ÉMert Isten Őt [Krisztust] rendel engesztelő áldozatul azoknak, akik az Ő vétésében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkázzal bűntudatokat elnézte irradék idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát; mert ahogyan Ő igaz, igazat teszi azt is, aki Jézusban hisz." (Róm 3:25-26 - Őj prot. ford.)

Mi a szerepe az engesztelő Áldozatnak? Az Atya volt az, aki Fiát bemutatta "az engesztelő Áldozatul" (Róm 3:25; görögül ἱλαστήριον). A hilasztērion Áldozati használati tárgya még a legteljesebb sem rokon értelmű azzal a pogány nácizmus "az engesztelő haragvadás Istent" vagy "az engesztelő-tenni a bosszúszomjas, zsarnok, szeszélyes Istent". [6] A szövegben kitűnik, hogy "az Isten kényeskedésében Krisztust adta oda az emberi bűnnel szembeni haragja engesztelőcsaként, mert elfogadta Krisztust az ember képviselőjének, isteni helyettesének, és rá szabta ki a bűntől." [7]

Ebből a szemszövegből nézve látható, amit Péter Krisztus haláláról ír: "...adta Áldozatul magát miénk ajándékul Áldozatul az Istennek, kedves illat" (Ef 5:2; v. 1Máté 8:21; 2Máté 29:18; 3Máté 1:9). "Krisztus Áldozati Istennek tetsző, mert ez az Áldozati felajánlás eltávolította az Isten és a bűnös ember közötti válaszfalat azzal, hogy Krisztus teljességgel elszenvedte Istennek az ember bűne miatti haragját. Krisztus Áldozati Isten haragja nem szeretetbe fordult, hanem Krisztus magára vette azt, így az embert elkerülte." [8]

Róm 3:25 arra is rávilágít, hogy Krisztus Áldozata Áldozati a bűn miatti vezeklés megtörtént. A megtisztulásnak az a lényege, amit az engesztelő Áldozat jelent a megtörtént bűnösnek. A bűnös bűnbocsánatot nyer, Isten eltávolítja személyes bűntetteit, és megtisztítja a bűntől. [9]

Krisztus a helyettes bűnhordozó. A Szentírás így mutatja be Krisztust, mint aki magára vette az emberiségek bűneit. Ázsiai prafetiai nyelvezettel mondja róla: "Ő megsebesített bűnünkért, megrontatott a mi vétkeinkért... az Áldozati mindnyájunk vétkét öreget... Ő az Áldozati akarta őt megrontani betegsége Áldozati... Áldozati halálra adta... sokak bűne (Áldozati 53:5-6, 10, 12; v. Gal 1:4). Péter erre a prafetiára gondolva írta: "Krisztus meghalt a mi bűnünkért az Áldozati szerint" (1Kor 15:3).

Ezek az igehelyek a megváltási terv fontos elvökre mutatnak rá: a beszennyező bűnös és a vétkes Áldozati thatak bűnhordozójára [Krisztusra], ami Áldozati tiszták leszünk (Zsolt 51:12). Az Áldozati szentélyszolgálat Áldozati szertartásai Krisztusnak erre a szolgálataira mutattak előre. Ott a bűnbocsánat bűnös az Áldozati bűnrá nyra terhelte bűnt, és ez azt jelképezte, hogy Krisztusra, bűneink hordozójára kerül a bűntől (lásd e könyv 4. fejezetét).

Mi a vért szerepe? A szentélyszolgálatok között tartozó engesztelő Áldozatban a vért központi szerepet játszott. Isten rendelkezett az engesztelősről: "Mert a testnek léte a vértben van, és pedig... adtam azt néktek, hogy engesztelő legyen a ti léteitekért" (3Máté 17:11). Miután a pap megvette az Áldozati, fel kellett használnia a vért, és csak utána a bűnös bűnbocsánatot.

Az Áldozati feltárja, hogy Krisztus golgotai Áldozatának engesztelő vére volt a beteljesése azoknak az Áldozati szertartásoknak, amelyeket a helyettes Áldozati vértel Áldozati mutattak be a bűnbocsánatért, a megtisztulásért a megbékélésért. Az Áldozati kifejezi, hogy az Áldozati renddel szemben mennyivel inkább "Krisztus Áldozati valaki Lelkek Áldozati Áldozati fel Áldozati Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az Ő Istennek" (Zsid 9:14). Vértelnek kiondása jelentette a bűntől való engesztelő (Róm 3:25). János elmondta, hogy Isten szeretetből "Krisztus Áldozati az Ő Fiát engesztelő Áldozatul [hilaszmusz] a mi bűnünkért" (1Jn 4:10).

Áldozati foglalva, "Krisztus rászerehajtás nélkül való megbékélésének cselekedete Fiának, János Krisztusnak engesztelő (Áldozati Áldozati) Áldozati megt. Áldozati Isten az, aki vértelgrehajtotta, ugyanakkor el is fogadta a megbékélésért"

Á

A vájltsgd-j Krisztus

Amikor az ember a bűn uralma alá került, Isten tervének kárhoztatása és átka hátrult rá (Róm 6:4; Gal 3:10). Nem menekedhetek meg a bűn szolgáji (Róm 6:17), a halál várt rájuk. "Senki sem válthatja meg atyjafiat, nem adhat át a vájltsgd-ját Istennek." (Zsolt 49:8) Csak az Árnak van hatalma a megváltáshoz. "Megváltom őket a Seol hatalmától. Megmentem őket a haláltól." (Hés 13:14) Hogyan váltott meg minket Isten?

Jézus által, aki bizonyította: "nem azért jött, hogy náci szolgájanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő Át a vájltsgul sokakért" (Mt 20:28; lásd 1Tim 2:6). Isten "tulajdon vörével" váltotta meg az egyházat (ApCsel 20:28). Krisztusban "évan a mi vájltsgunk az Ő vörrel" (Ef 1:7; v. Róm 3:24). Ő azért halt meg, hogy "megváltson minket hamisságtól, és tisztáson a magának kiváltkóppen való nácipet, jás cselekedetekre igyekezőt" (Tit 2:14).

Mi lett a megváltás eredménye? Krisztus halála megerősítette Istennek az emberek feletti tulajdonjogát. "Avagy nem tudjátok, hogy... nem a magatokéi vagytok? Mert Áron vótettetek meg" (1Kor 6:19-20; lásd még 1Kor 7:23) - mondd.

Halálával Krisztus megtérte a bűn uralmát, vótet vetett minden bűnben és bűns leiki fogságának, megszabadította őket a tervének kárhoztatásaitól és átkaitól, s lehetővé tette számukra az Ártk áletet. Péter elmondta, hogy megváltattak "zatyáiktól Ártkát hiáival Áletéből" (1Pt 1:18). Akik megszabadultak a bűn fogságából és a halálos gyámölcsaitól, azok most Isten szolgái. Ahogy Péter leírta, "megvan a gyámölcsaitk a megszentelt Átge pedig Ártk álet" (Róm 6:22).

Ha figyelmen kívül hagyunk vagy tagadunk a vájltsgd-j elvét, ezzel "a kegyelem evangéliumának Iányegvesztésénél, és megtagadunk az Isten Bányája iránti hájlnk legerősebb mozgatórugóját". [11] Ez az elv kázzp helyet foglal el a mennyei tróteremben zengő dicsőőnekekben. "Megváltott, és megváltottál minket Istennek által, minden ágazatból és nyelvből és nácpből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és uralkodókká a Földön." (Jel 5:9-10)

Á

Krisztus az emberiség képviselője

"dám és Krisztus - "az utolsó dám" vagy "a második ember" (1Kor 15:45, 47) - az egész emberiséget képviselő ember dám bűnek kávetkezményeivel megterhelve száletik, azok pedig, akik "jászáletnek, Krisztus tálkát Áletnek és Áldozatának javaiban Ászesáletnek. "Mert amikor Ádám mindnyájjan meghalnak, azok Á Krisztusban is mindnyájjan megelevenítetnek." (1Kor 15:22)

Adám igazsága mindenkire bűnt, kárhoztatást és halált hozott. Krisztus visszafordította az embert erről a romlásba vezető útra. Nagy szeretete révén alávetette magát a bűnre kiszabott isteni ártalomnak, és az emberiség képviselője lett. Helyettes halálával biztosította a megtört bűnösöknek a bűnbánástól való szabadulást és az örök életet (2Kor 5:21; Róm 6:23; 1Pt 3:18).

A Szentírás egyértelműen tanítja Krisztus helyettes halálának egyetemes voltát. "Éljen kegyelmeből" mindenkiért megáldotta a halált (Zsid 2:9). Mindenki vétkezett, mint Adám (Róm 5:12), ezért mindenki meghal - ez az első halál. Amíg Krisztus megáldott mindannyiunkat, az a második halál volt; a halál átkának teljessége (Jel 20:6; lásd e kényv 26. fejezetét).

Á

Krisztus álete és az ádváltság

"Éljen Mert ha, amikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halálával, sokkal inkább megtartatunk a álete által, minekutána megbékéltünk vele." (Róm 5:10) Krisztus álete és halála kellett ahhoz, hogy áithalassza bűn okozta szakadást. Ádváltságunkhoz mindkettő szükséges, és mindkettő hozzájárul!

Mit kaphatunk Krisztus teljes álete által? Jézus tiszta, szent, szeretetben gazdag áletet ált, maradéktalanul Istentől bízva magát. Teljes áletet ált ándóul adja a bűnbánás bűnösöknek. A Szentírás az ásr menyegzői ruhája (22:11) vagy az igazság palástját (Á%sa 61:10) mutatja be teljes áletes jellemét, amit a mi szennyes ruhánk (Ánmgazgáj táláre való igyekezetünk) helyett ad (Á%sa 64:5).

Ha alávetjük magunkat Krisztusnak, az emberi romlottság dacára, szavunk ásszefonódik a szavával, akarunk beleolvad az akaratába, elmünk egyet vől az elmével, gondolatainkat ő káti le - az ő áletét álják. Igazság palástjával takar be. Amikor Isten rátekint a hívő, bűnbánás bűnösre, nem a bűn mezé-telenségét vagy torzultságát látja, hanem az igazság palástját, amit Krisztus a tárvány iránti teljes áletes engedelmességgel kásztett.[12] Csak lehet valóban igaz, akire ez a palást borul.

A menyegzői ruhájára szavak páldázatban a saját ruhájában árekező vendég nem hitetlenség miatt vettetett ki. Elfogadja a lakomára szavak meghívást (Mt 22:10). De az nem volt elég, hogy odament. Menyegzői ruhájára is szavak lett volna. Hasonlóképpen, nem elég az sem, ha valaki hisz a keresztben. Krisztus teljes áletes áletére, igaz jellemre is szavak van ahhoz, hogy megálljunk a Király előtt.

Nekünk, bűnösöknek nem csak adásunk eltérésére van szavak, hanem arra is, hogy visszadjuk a bankszámlánkat. Nem csak a börtönből való szabadulás szükséges, hanem az is, hogy a Király befogadjon a családjába. A feltámadt Krisztus kázbentérszolgálatának kettős célja - a megbocsátás és a felállítás - halálának és áletének érdemeiben részesít, hogy azzal álják, és álljunk meg Isten előtt. A Golgotán az á felkiáltás jelentette a teljes áletes álet és teljes áletes áldozat teljessége jutását. A bűnösöknek mindkettőre szavak van.

Krisztus áletének ártátnő ereje. Krisztus földi álete pálda az emberiségnek arra, hogyan kell álnie. Páter tárt

kérte abban áll-tja Krisztust példaként elénk, ahogy a bántalmazásokat elviselte (1Pt 2:21-23). Ő, aki olyannyira tisztelettel mint mi, aki megkísérített mindenekben, hozzáink hasonlóságot, bizonyította, hogy aki Isten hatalmára bízta magát, annak nem kell megmaradnia a bűnben. Krisztus példa a biztosítás, hogy lehetünk győzelmesen. Mindennek van erő Krisztusban, aki engem megerősít" (Fil 4:13) - hangzik jól bizonyítgató.

Krisztus feltámadása az evangélium

"Ha pedig Krisztus fel nem támadott - örüljél -, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is... bűntényekben vagytok" (1Kor 15:14-17). Jézus Krisztus valószínűleg feltámadt (Lk 24:36-43), a mennybe ment, mint Istenember, majd az Atya Isten jobbán elkezdte döntő fontosságú munkáját (Zsid 8:1-2; lásd e könyvet).

Krisztus feltámadása olyan üzenetet adott a keresztnek, amit pénteken, a keresztre feszítés napján a megtört tanítványok nem tudtak felismerni. Az ő feltámadása tette ezeket az embereket történelmet formáló, nagy erejű sereggé. Missziójukban központi helyet kapott a feltámadás, amit mindig Krisztus kereszthalálával együtt hirdettek. Az ő, megfeszített Krisztusról beszéltek, aki legyőzte a gonosz seregeit. Ebben rejlik az apostoli üzenet ereje.

Philip Schaff írja: "Krisztus feltámadása az a prófétia, amin áll vagy bukik a keresztény vallás igazsága. Ez vagy a legnagyobb csoda, vagy a legnagyobb csalás, amit a történelem feljegyez." [13] Wilbour M. Smith megjegyzi: "Krisztus feltámadása a keresztény hit fellegvára. Ez az a tanítás, ami felforgatta a világot az első században, ami a kereszténység magasan a judaizmus és a Földközi-tenger vidékének pogány vallásai fölé emelte. Ha ezt elvetjük, majdnem minden mást, ami alapvetően fontos és egyedülálló az ő Jézus Krisztus evangéliumában. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek." (1Kor 15:17)" [14]

Krisztus jelenleg végzett szolgálata halálában és feltámadásában győznek. A Golgotán bemutatott engesztelőldozata teljes volt, mégis, Krisztus feltámadása nélkül nem volna bizonyosságunk arra, hogy isteni kárhoztatásot sikeresen végrehajtotta a Földön. Krisztus feltámadása megerősíti, hogy valószínűleg a sáron teli üzenet Bizonyos-tja annak igazságait is, amit Isten-görög, hogy örökletesen az ő kárhoztatásunk van benne.

Á

Krisztus evangélium-től munkájának eredménye

Krisztus engesztelő szolgálatainak nemcsak az emberiségre van hatása, hanem az egész világegyetemre.

Az egész világegyetem megkínálása. Jól mutatja, milyen erős jelentősége van Krisztus evangélium-től tett üzenetnek az egyházban és az egyház által: "Azért, hogy megismertessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bűncselekedete, amaz örök elvágás szerint" (Ef 3:10-11). kifejtje az apostol: "Éztetszett az Atyának, hogy... Ő általa bűncselekedessen meg mindent magát... Ő általa mindent, ami csak akármilyen a Földön, akármilyen a mennyekben" (Kol 1:19-20). Jól beszél e bűncselekedet és bűnmentes eredményéről is: "Éz Jézus minden tőrd meghajoljon, mennyeiek, földiek és föld alatt valóik. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus"

Atya Isten dicsősége" (Fil 2:10-11).

Isten tiszteletének igazolása. Krisztus teljes engesztelőldozata megerősítette, hogy Isten szent tiszteletére igazságos. Krisztus halála, a világot megilletve (hogy a bűnt meg kell büntetni), kegyelmével, irgalmával pedig megigazította a bűnbánás bűnt. "Kérhetjük a bűnt a testben, hogy a tiszteletre méltó igazsággal beteljesüljen bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint." (Róm 8:3-4)

Megigazulás. A megbáncsolás akkor válik valóságossá, az ember életében, ha elfogadja a bűnbocsánatot. A közlés azzal jár együtt, amikor a megbáncsolás, amikor a fiú elfogadta a bűnbocsánatot.

A megigazulás felbecsülhetetlen ajándék, vele együtt azonnali győzelem, az Istennel való békés kapcsolat, akik hit által elfogadják, hogy Isten megbáncsolta magával a világot Krisztusban, és meg is hajolnak előtte (Róm 5:1). A megigazult hívőkre Isten haragja, hanem Isten kegyelme jár. Krisztus által szabadon járulhatnak Isten trónjához, és részesülhetnek a Szentlélek erejében, hogy lerombolhassák az emberek kezelti ellenségeskedés minden gátját vagy elválasztás falát, amit a zsidók és pogányok ellenségeskedése jelképez (Luk 2:14-16)."[15]

A cselekedetek általi megvilágítás hiányában Isten báncsoló szolgálata leleplezi annak az emberi erőfeszítésnek hiányát, hogy sokan a tisztelet cselekedetei által próbálnak átvészelni. Ha bepillantunk az isteni kegyelembe, ez a Krisztusba vetett hit által nyerhető igazság elfogadásra vezet. Akik bűnbocsánatban részesültek, hálásak Istennek, és győzelem szíjakra az engedelmisség. Cselekedeteik nem átvészelés alapját képezik, inkább annak győzelemsei.[16]

Ás j kapcsolat Istennel. Isten kegyelme által a bűnös ingyen, ajándékként részesülhet az Őr tisztelet, engedelmeletében, igazságban és engesztelő halálában. E tapasztalat az Istennel való mélyebb kapcsolatra vezet. Az emberben hálál, dicsőítés, ártalmatlan; az engedelmisség, az Ige tanulmányozása ártalmatlan válik, az elme pedig szívesen befogadja a Szentlelket. Ás j kapcsolat jár In Létre Isten és a bűnbánás bűnös kezelet. Ennek alapja a szeretet, csodálat, nem pedig féltelém és kezeletesség (v. Jn 15:1-10).

Minél jobban megértjük a keresztényben Isten kegyelmét, annál kevésbé érezzük majd magunkat igaznak, inkább tudatában leszünk a földi helyzetünknek. A feltámadt Krisztusban munkálkodó Szentlélek ereje fogja általakítani a mi életünket is. A kudarcok helyett már naponta győzhetünk a bűn felett.

A misszió indításgója. A Jézus Krisztus báncsoló szolgálataiban elénk tárul a bízható isteni szeretet és azt, hogy másoknak is beszéljünk az evangéliumról. Ha magunk is megtapasztaltuk, nem tarthatjuk titokban, hogy Isten nem tulajdonít bűnt azoknak, akik elfogadják Krisztus bűnt hozott áldozatát. Az evangélium megindító körülményeinket továbbadjuk. "Báncsoljatek meg Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnt tette értünk, hogy mi Isten igazságát legyünk öbenne." (2Kor 5:20-21)

Lábjegyzet

1.

Â

George E. Ladd, A Theology of the New Testament (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1974), 453. oldal

2.

Â

â€žAtonement", SDA Bible Dictionary, javított kiadás, 97. oldal

3.

Â

E bibliai elv teljes körű tárgyalásához lásd: Seventh-day Adventist Answer Questions on Doctrine (Washington D. C.; Review and Herald, 1957), 341–355. oldal

4.

Â

Vincent Taylor, The Cross of Christ (London: Macmillan, 1956.), 88–89. oldal

5.

Â

Hans K. LaRondelle, Christ Our Salvation (Mountain View, CA; Pacific Press, 1980), 25–26. oldal

6.

Â

Raoul Dederen, Atoning Aspects in Christ's Death, a The Sanctuary and the Atonement című kiadványban, szerkeszti Arnold V. Wallenkampf és W. Richard Leshner, (Washington, D. C. [Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists] 1981.), 295. oldal. Hozzáfűzte még: „A pogányok úgy gondolták, az engesztelés az a cselekedet, amivel a hívő saját maga idézheti elő, hogy az istenség megviltoztassa szándékait. Egyszerűen ázlefizett istent, hogy jindulattal viseltessen írta. A Szent-ris az engeszteléről azt mondja, hogy az Isten szeretetből fakad (I. m., 317. oldal)

7.

Â

LaRondelle, i. m., 26. oldal

8.

Â

I. m., 26-27. oldal

9.

Â

Raoul Dederen, i. m., 295. oldal

10.

Â

LaRondelle, 28. oldal. Az itt felhasznált idézetet vette H. G. Link és C. Brown The New International Dictionary of New Testament Theology (Grand Rapids, MI; Zondervan, 1978.), 3. kötet 162. oldalán, "Reconciliation"

11.

Â

LaRondelle, i. m., 30. oldal

12.

Â

Lásd White: Krisztus példázatai, 213-214. oldal!

13.

Â

Philip Schaff, History of the Christian Church (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1962), 1. kötet, 173. oldal

14.

Â

Wilbour M. Smith, Twentieth-Century Scientists and the Resurrection of Christ, Christianity Today, 1957. Április 15., 22. oldal. A feltámadás történelmi hitelessége mellett szörveteket lásd Josh McDowell, Evidence That Demands a Verdict (Campus Crusade for Christ, 1972), 185-274. oldal

15.

Â

LaRondelle, i. m., 32-33. oldal

16.

Â

Lásd Hyde, What Christ's Life Means to Me, Adventist Review, 1986. november 6., 19. oldal